

KEERSMAECKER, Jozef de, geneesheer-uroloog (Antwerpen 13 mei 1860 - Antwerpen 25 oktober 1931).

Na zijn humaniora aan het O.-L.-Vrouw-college te Antwerpen studeerde hij te Leuven, waar hij in 1885 doctor in de geneeskunde werd; studeerde verder te Wenen en te Parijs en specialiseerde zich in de urologie. Door zijn publikaties op dit gebied en zijn optreden in verenigingen en op congressen leverde hij een belangrijke bijdrage tot de wetenschappelijke ontwikkeling van deze in België achtergebleven tak van de geneeskunst.

De Keersmaecker was oprecht Vlaamsgezind; als hoogbegaafd en sociaal-voelend mens nam hij actief deel aan het Antwerpse culturele leven.

In 1916 werd hij benoemd tot ere-hoogleraar in de urologie aan de vernederlandste hogeschool te Gent. Hij trad op de voorgrond in de activistische politiek, waar hij tot de gematigde richting behoorde. Hij werd voorzitter van het op 2 april 1916 te Antwerpen opgerichte Vlaamsch Verbond. Te Brussel werkte hij mee aan de oprichting van de Raad van Vlaanderen en deelde met P. Tack het voorzitterschap in het eerste bestuur; bij de achtereenvolgende bestuurswisselingen bleek echter dat zijn gematigde opvattingen door de extremisten niet bijzonder werden gewaardeerd. Na de ineenstorting in november 1918 trok hij zich terug te 's-Gravenhage, totdat de amnestie hem toeliet naar Antwerpen terug te keren; daar overleed hij twee jaar later.

LITERATUUR: *Les Archives du Conseil de Flandre (Raad van Vlaanderen) publiées par la Ligue nationale pour l'unité belge* (1928); - A.L. Faingnaert, *Verraad of zelfverdediging* (1933); - H.J. Elias, *Vijftiengig jaar Vlaamse Beweging, 1914/1939*, I (1969).

HENDRIK D. MOMMAERTS